Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΡΙΤΗ 8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1944 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Υπεύθυνος Διευθυντής: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Έτος 11ον ◆ Άρ. Φύλλου 3206|462 | Τιμή δρχ. 3.000 | Αρχισυντάκτης: ΧΡ. Β. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ | Γραφεία Μητροπόλεως 42 Αρ. τηλ. 38-81

ΔΙΕΨΕΥΣΘΗΣΑΝ ΟΙΚΤΡΩΣ ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΑΣ ΟΠΟΙΑΣ ΕΣΤΗΡΙΞΑΝ ΟΙ ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΠΟΒΑΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΝΕΤΟΥΝΟ

Η πρωτοβουλία εύρίσκεται εἰς γερμανικὰς χεῖρας

ΜΙΑ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΓΚΥΡΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ 8. (ΔΝΒ). — Ως ἀγγέλλει τὸ Ρώϋτερ, ἔγκυρος βρεττανικὴ ὑπηρεσία προβαίνουσα εἰς μίαν εἰλικρινῆ ἀνασκόπησιν τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Ν. Ἰταλίαν ἐδήλωσεν τὴν Τρίτην ὅτι ὡς ἐξελίσσεται ἡ κατάστασις αὐτὴ παρὰ τὸ προγεφύρωμα τοῦ Νετοῦνο πρέπει νὰ πρακαλέσῃ ἀπογοήτευσιν μεταξὺ τῶν συμμάχων.

Ἡ αὐτὴ ὑπηρεσία ἐδήλωσεν ἀκόμη: Οἱ Γερμανοὶ εἶναι εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ὅλως ἰδιαιτέρως ἰσχυροὶ καὶ αἱ ἐλπίδες τῶν συμμάχων νὰ πραγματοποιήσουν τὸ ἀρχικὸν των σχέδιον, ἤτοι νὰ ἀποκόψουν τὴν Βία Ἄπια καὶ νὰ περικυκλώσουν τὸν γερμανικὸν στρατὸν ἐματαιώθη διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῶν γερμανικῶν θέσεων. Κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν ἡ πρωτοβουλία τῶν ἐνεργειῶν εὑρίσκεται εἰς γερμανικὰς χεῖρας. Νομίζω ὅτι δύναται τις ἡσύχως νὰ εἴπῃ ὅτι παρατηρεῖται κάποια ἀπαγοήτευσις ἐντὸς τῶν ἰδικῶν μας τάξεων. Ἡ ἐπιχείρησις ὅπως ἠλπίζαμεν ἀρχικῶς δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀχθῇ εἰς αἴσιον πέρας.

Ο ΚΟΣ ΟΣ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

Ἡ γυναῖκα ἑνὸς μεγάλου μουσουργοῦ

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΚΛΑΡΑΣ ΣΟΥΜΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Ἰανουάριος. — Μιὰ μητέρα ποὺ γέρνει μὲ λόγια παρηγοριᾶς πάνω ἀπὸ τὸ παιδάκι της ποὺ εἶνε ἄρρωστο οἱ γεμάτες εὐτυχία μητὲς δύο ἐνθρώπων ποὺ ἀγαπιῶνται καὶ ποὺ ξαναβλέπονται ἔπειτα ἀπὸ πολὺν καιρὸ—ἡ μελαγχολικὴ ὄψη δύο νεκρῶν ὑπάρξεων ποὺ ἀποχαιρετιῶνται ὁ ἕνα στὸ ἄλλο σιδηροδρομικὸ σταθμὸ—πόσες τέτοιες σκηνὲς βλέπομε, ποὺ μᾶς ἀφήνουν ἀξέχαστη τὴ ἐντύπωσι καὶ ποὺ ἐκφράζουν τὸ ἐνδρώπινο αἴσθημα!

Ἡ χαρὰ ποὺ ζωγραφίζεται σ' ἕνα πρόσωπο στὸ ἀντίκρυσμα τοῦ πρώτου τρυφεροῦ πράσινου, τὶς πρῶτες μέρες τῆς ἀνοιξης, ἢ στὸ θέαμα ἑνὸς πουπουλένιου σύννεφου, ποὺ ταξιδεύει γοργὰ κι' ἀνάλαφρα πάνω στὸν γαλάζιο θόλο τοῦ οὐρανοῦ. Τί βαθειὰ μελαγχολία ποὺ μᾶς πιάνει, ὅταν βλέπωμε νὰ πέφτουν τὰ πρῶτα φύλλα τῶν δέντρων, χλωμὰ καὶ μαρμένα, τὸ φθινόπωρο. Τὰ δάκρυα στὰ μάτια σὲ μιὰ συγκινητικὴ σκηνὴ ἑνὸς τραγικοῦ ἔργου ἢ στὸ ἄκουσμα μιᾶς μελῳδίας ἑνὸς θεόπνευστου μουσουργοῦ. Ὅλ' αὐτά, τί ἄλλο εἶνε παρὰ αἴσθημα;

Καὶ πόσες φορὲς στὴ ζωὴ βλέπομε νὰ ὑπερνικᾶ τὸ αἴσθημα τὴν λογικὴ μας! Μὰ ἄραγε τὸ αἴσθημα τοῦ ἀνθρώπου εἶνε τὸ παν στὴ ζωὴ του; Καὶ ποῦ θὰ φτάναμε ἂν ἐφαρμόζαμε μόνο τὸ αἴσθημα, ὁσο ὡραῖο κι' εὐγενικὸ κι' ἂν εἶναι, σ' ὅλες τὶς πράξεις μας; Ἂν δὲν τὸ καθοδηγοῦσε ἡ σκέψις, ἡ φυχραιμη λογική;

Ἂς συλλογισθοῦμε τὴν μουσική. Τὴν τέχνη ποὺ ἐκφράζει, βαθύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη τὰ συναισθήματα τοῦ ἀνθρώπου. Μουσικὴ εἶνε ἡ γλῶσσα τοῦ αἰσθήματος. Κι' ὅμως κι' αὐτὴ ἀκόμα εἶνε ἀναγκασμένη νὰ ὑπακούῃ σ' αὐστηρούς μαθηματικοὺς νόμους. Αὐτοὺς τοὺς νόμους ἐὰν μπορεῖ νὰ καταστρατηγήσῃ οὔτε ἕνας μουσικοσύνθετης μὲ τὰ πιὸ βαθειὰ αἰσθήματα καὶ μὲ τὴν πιὸ πλούσια φαντασία, ἂν θέλῃ νὰ δημιουργήσῃ κάτι τὸ ἁρμονικό.

«Ἔχεις πολὺ τρυφερὰ μοτίβα. Βυθίζεσαι σὲ γλυκὰ αἰσθήματα καὶ ὀνειροπολεῖς. Στὴ μουσικὴ ὅμως ἐκτέλεσαι σκοντάφτεις, ἔσεις τὰ ἐρωτευμένα κορίτσια...» Αὐτὰ τὰ λόγια ἔγραφε κάποτε ὁ περίφημος Ροβέρτος Σοὺμαν στὴν ἀρραβωνιαστικιά του, κρίνοντας τὶς μερικὲς συνθέσεις ποὺ εἶχε δοκιμάσει νὰ κάνῃ. Κι' ὅμως ὁ Σοὺμαν ἐθεωρεῖται ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ μεγάλους καὶ πιὸ αἰσθηματικοὺς ρωμαντικοὺς τῆς μουσικῆς!

Στὸ ὑψηλὸ ἐπίπεδο τῆς δημιουργικῆς ἐργασίας, τὸ αἴσθημα κι' ἡ λογικὴ δὲν συγκρούονται ποτέ. Μόνο ἀπὸ τὴν συνεργασία τους προκύπτει ἡ ἀληθινὴ ἁρμονία ποὺ ἀποτελεῖ τὴν Τέχνη. Κι' ὄχι μόνο γιὰ τὸ καλλιτεχνικὸ ἔργο ἰσχύει τὸ δίσημα αὐτό. Ἀκριβῶς ἡ συζυγικὴ ζωὴ δύο καλλιτεχνικῶν φύσεων ὅπως ὁ Ροβέρτος Σοὺμαν κι' ἡ γυναῖκα του Κλάρα—τοὺ ὁποίου μᾶς δείχνει, σὲ λίγο, ἡ νέα κινηματογραφικὴ ταινία τῆς Οὐφᾶ «Ρεμβασμός»—ὁπωσδήποτε δὲν ἦταν ἡ τρυφερὴ ἀγάπη κι' ἡ ψυχρὴ λογικὴ ποὺ δὲν κλείνει τὰ μάτια της στὴν πραγματικότητα τῆς ζωῆς, ὅταν συνυπάρχουν ἕνα ξευγάρι ἀνθρώπων, ἀποτελοῦν μιὰ διαρκῆ βάσι γιὰ τὴν εὐτυχία τους, παρ' ὅλα τὰ ἀντίξοα καὶ τὶς δυσκολίες τοῦ ἐγγάμου βίου.

Τὸ παράλογο πεῖσμα τῶν πατέρων τους δὲν ἄφησε νὰ ἑνωθοῦν ὁ Ροβέρτος καὶ ἡ Κλάρα, ποὺ ἀγαπιῶνταν ὅρ κατὰ χρόνια. Μόνο ἔπειτα ἀπὸ τὴ δύσκολη λύσι μιᾶς διαφορᾶς τῶν οἰκογενειῶν τους στὰ δικαστήρια, μπόρεσαν νὰ ἑνωθοῦν, ἐπὶ τέλους, μὲ τὸ μυστήριο τοῦ γάμου οἱ δυὸ νεαρὲς ὑπάρξεις. Μὰ χρηματικὲς κι' ἐπαγγελματικὲς φροντίδες ἐσκίαζαν τὴν συζυγικὴ ζωή τους. Ὅταν κατώρθωσαν νὰ ὑπερνικήσουν, παλεύοντας σκληρά, κι' αὐτὲς τὶς δυσκολίες, ἔπεσε ἄρρωστος ὁ μουσουργός, ἔχασε ἔπειτα τὸ λογικό του κ' ἐπέθανε, προτοῦ ὁλοκληρώσῃ ἀκόμα τὸ ἔργο του.

Ἐπτὰ παιδιὰ ἀνάθρεψε ἡ ὑπομονητικὴ γυναῖκα, φρόντιζε μὲ στοργὴ καὶ τρυφερότητα γιὰ τὸν ἀγαπημένο της ἄντρα κι' εὗρισκε ἀκόμα καὶ τὴν δύναμι νὰ γυρνᾷ, ὡς πιανίστα, σ' ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη, νὰ δίνῃ κονσέρτα καὶ νὰ γνωρίζῃ στὸν κόσμο τ' ἀθάνατα ἔργα τοῦ μεγάλου συζύγου της, ποὺ ἦσαν ἄγνωστα ἀκόμα...

Εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἡ ζωὴ τῆς θαυμάσιας αὐτῆς γυναίκας, ὅπως ἐμφανίζεται ἀριστοτεχνικὰ στὸ νέο φιλμ, ποὺ γυρίζεται κατ' αὐτὰς στὸ Βερολῖνο μὲ σκηνοθέτη τὸν Χάραλντ Μπράουν. Στὴν ὁποία ἐμφανίζονται τὰ βαθειὰ αἰσθήματα, ἡ ἀπαράμιλλη αὐταθυσία, ἡ μεγάλη ἠθικὴ ἀξία τῆς σπάνιας αὐτῆς γυναίκας καὶ συζύγου, συναίσθημα ὅμως κι' ἡ ψυχρὴ πρακτικότης ὅλων τῶν σκέψεων κι' ὅλων τῶν πράξεών της. Ἐχουμε ἔτσι μπροστά μας τὸ μῖγμα αὐτὸ ἀπὸ αἴσθημα καὶ λογική, ποὺ χαρακτηρίζει τοὺς ἀληθινὰ μεγάλους ἀνθρώπους.

Ἂν ἡ Κλάρα Σοὺμαν δὲν εἶχε μέσα της τὴν πολύτιμη, μὰ καὶ σπάνια σύνθεσι αὐτή, εἶναι ζήτημα ἂν θὰ πέτυχε ὁ Σοὺμαν μὲ τὸ χαμόγελο τῆς εὐτυχίας στὰ χείλη κι' ἂν θὰ γνώριζε σήμερα ὁ κόσμος τὰ θαυμάσια ἔργα του. Ἔτσι ἡ νέα ταινία ἀποτελεῖ τὸ «Ἆσμα τῶν ἀσμάτων» μιᾶς δημιουργικῆς καὶ πολύτιμης γυναίκας καὶ τὸ ζωντανὸ παράδειγμα τῶν θαυμάτων ποὺ κατορθώνει ἡ ἁρμονικὴ σύνθεσι τοῦ αἰσθήματος μὲ τὴν λογική.

Μὰ κι' ἡ ταινία αὐτὴ ἀποτελεῖ ἕνα ἁρμονικὸ σύνολο. Γιατὶ ὁ σκηνοθέτης δὲν ἀνέθεσε τοὺς δυὸ κύριους ρόλους της σὲ οἱουσδήποτε ἠθοποιούς, ἀλλὰ σὲ δυὸ καλλιτέχνες πρώτης δυνάμεως, γεννημένους, μπορεῖ κανείς νὰ πῇ, γιὰ νὰ ὑποδυθοῦν τὲ τοὺς μεγάλες ψυχές: τὴ Χίλντε Κράλ καὶ τὸν Ματίας Βῆμαν. Οἱ γλυκὲς μελῳδίες τοῦ Ροβέρτου Σοὺμαν θὰ συνοδεύουν τὴν ὑπόθεσι τοῦ ἔργου ποὺ μᾶς ὑπόσχεται συγκλονιστικὲς στιγμές.

Ε. Ν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Πῶς προκύπτει ὁ καρκῖνος;

ΤΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ Φεβρουάριος. — Διὰ τῶν ἐντατικῶν ἐρευνῶν τῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ δεκαετιῶν δὲν κατέστη μὲν δυνατὸν νὰ δοθῇ ἡ τελικὴ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα ὅσον ὀφορᾷ τὰ αἴτια τὰ προκαλοῦντα τὸν καρκῖνον, ἀπεκτήθησαν ὅμως ἐνδιαφέρουσαι ὑποδείξεις βιολογικῆς καὶ χημικῆς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φύσεως, ποὺ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἄνω ἐρώτημα.

Καθὼ ἐκθέτει εἰς ἓν ἄρθρον δημοσιευθὲν εἰς τὴν «Ἑβδομαδιαίαν Ἰατρικὴν Ἐπιθεώρησιν τοῦ Μονάχου» ὁ ἐκ Χαϊδελβέργης καθηγητὴς δρ. Κ. Μπάουερ, ὁ καρκῖνος διὰ τῆς ἄνευ ὁρίων ἐξαπλώσεως αὐτοῦ καὶ τῆς καταστροφῆς τὴν ὁποίαν ἐπιφέρει εἰς τοὺς γειτονικοὺς ἱστούς, ἐμφανίζεται ὡς ἀσθένεια ἐναντίον τῆς φύσεως, ὡς καταστροφὴ τῆς ὑπὸ τῆς φύσεως θεληθείσης ὀργανώσεως τοῦ σώματος. Εἰς τὸ ἐρώτημα ὅσον ὀφορᾷ τὰ αἴτια τὰ προκαλοῦντα καρκῖνον πλείστας ὑποδείξεις παρέχουν εἰς ἡμᾶς αἱ περιπτώσεις καρκίνου ὡς ἐπαγγελματικῆς νόσου, οὕτω π.χ. ὁ καρκῖνος ὑπὸ τοῦ ὁποίου προσβάλλονται οἱ ἀκτινολόγοι, ὁ ῥαδιοκαρκῖνος τῶν μὲ τὸν χρωματισμὸν τῶν φωτεινῶν πλακῶν ὡρολογιῶν ὁσχολουμένων ἐργατῶν, ὁ συνεχὴς ὑπερίδρωσις ἀκτινοβολίας καρκῖνος τῶν γεωργῶν καὶ θαλασσοπόρων, ὁ πνευμονικὸς καρκῖνος ὑπὸ τοῦ ὁποίου πασχάλλονται οἱ εἰς τὰ μεταλλεῖα ῥαδίου ἐργαζόμενοι.

Ἐξεταζόντες ἐπιμελῶς τὰς περιπτώσεις τούτος καρκίνου, διαπιστοῦμεν ὅτι ὅλοι οἱ ἀνωτέρω καρκῖνοι προκαλοῦσι ἀκτινοβολίοι ὄχι μόνον εἶναι εἰς θέσιν καὶ νὰ θεραπεύσουν τὸν καρκῖνον, ἀλλ' ὅτι κατὰ τὴν διεξαγωγὴν βιολογικῶν πειραμάτων ἐπὶ ζώων δύνανται νὰ προκαλέσουν καὶ ὅλας τὰς τεχνητὰς μεταβολὰς εἰς τὸ πρωτόπλασμα. Ἀκτῖνες ἄλλου μήκους κυμάτων, αἱ ὁποῖαι δὲν προξενοῦν μεταβολὰς εἰς τὸ πρωτόπλασμα, δὲν προκαλοῦν καὶ καρκῖνον.

Ὡς ὡσαύτως ἐκ τῶν ἐπαγγελματικῶν καρκίνων δυνάμεθα νὰ διαπιστώσωμεν καρκῖνον προκαλοῦν καὶ διάφοροι χημικαὶ οὐσίαι. Τοιαῦται οὐσίαι εἶνε ἐνώσεις ὀρσενικοῦ, χρωμίου καὶ κοβαλτίου, ἐπίσης ὅμως καὶ χρώματα ἀνιλίνης ὡς τὸ ἄλικον καὶ μία παραλλαγὴ κιτρίνου χρώματος, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε προσεμιγνύετο εἰς τὴν μαργαρίνην, καὶ ὅλαι αἱ παρόμοιαι πρὸς πᾶσαν ὕλαι. Ὡς ἡ πίσσα (τὸ κατράνι), ἡ αἰθάλη, ἡ παραφίνη, ἡ νάφθα. Ἡ διερεύνησις τῶν τελευταίων ἐκτάκτως πολυπλόκων συμμιγμάτων ὕλης; ὡς πρὸς τὸ κύριον συστατικὸν τὸ προκαλοῦν καρκῖνον, ἀπεκάλυψεν εἰς τοὺς ἐρευνητὰς δύο ἐκτάκτως ἐπικινδύνους ὕλας, αἱ ὁποῖαι εἰς πειραματισμοὺς ἐπὶ ζώων ἄφαλως προκαλοῦν κακοήθη οἰδήματα.

Αἱ δύο αὗται ὕλαι εἶναι ἡ βενσπυρίνη καὶ ἡ μεθυλχολανθρίνη.

Ἡ τελευταία ὕλη—ὡς πρὸς τὴν χημικὴν αὐτῆς σύνθεσιν εἶνε λίαν συγγενὴς πρὸς τὰ στερροειδῆ, τάξιν ὑλῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπαντῶσαι εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, παίζουν εἰς αὐτὸ ὡς χολεστερίνη, ὡς χολικὰ ὀξέα, ὡς ὁρμόναι τοῦ φλοιοῦ τοῦ ἐπινεφριδίου καὶ τῶν γεννητικῶν ἀδένων, ὡσαύτως καὶ ὡς βιταμίνη Δ ἀπουσιάζουν, μάλιστα ἀπαραίτητον ρόλον.

Γεννᾶται λοιπὸν τὸ ζήτημα ἂν ἴσως αἱ ὕλαι αὗται μεταβάλλονται ἐντὸς τοῦ σώματος ἐπ' εὐκαιρίᾳ εἰς ὕλας προκαλούσας καρκῖνον. Φαίνεται ἐνίοτε ὅτι ὑφίστανται μέγιστα ἐμφιβολίαι ἂν θὰ ὀχηματισθῇ ὕλη ἡ ὁποία ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸ σῶμα, ἡ ὕλη ἡ ὁποία, οὖσα ὡσαύτως θραστικὴ εἰς ἐλαχίστας ποσότητας, ὑπὸ οὐδεμίαν περίστασιν ἐπιτρέπεται νὰ προκύψῃ.

Λίαν παράδοξον εἶναι ὡσαύτως τὸ γεγονός, ὅτι μὲ ὁμοτέρας τὰς ὡς ἄνω οὐσίας, δηλαδὴ μὲ τὴν βενσπυρίνην καὶ τὴν μεθυλχολανθρίνην κατέστη δυνατὸν νὰ προκληθοῦν εἰς μεμονωμένας περιπτώσεις βιολογικαὶ μεταβολαί. Ἡ ἀνάλογία δὲ πρὸς τὰς ἀκτινοβολίας, ἡ ὁποία παρατηρεῖται ἐν τοῦτοις, καθίσταται ἔτι μᾶλλον παραδοξοτέρα διὰ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ καθηγητὴς Μπάουερ εἰς τινας περιπτώσεις κατώρθωσε διὰ τῆς καρκίνου προκαλούσης βενσπυρίνης νὰ θεραπεύσῃ καρκῖνον τοῦ δέρματος.

Αἱ ὑπόπειραι ὅμως αὗται στεροῦνται πρακτικῆς σημασίας, καθ' ὅσον εἰς περιπτώσεις καρκίνου τοῦ δέρματος ἐπιτυγχάνονται καλλίτερα ἀποτελέσματα διὰ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ἢ δι' ἀκτινοθεραπείας καὶ διότι ἡ βενσπυρίνη καμιζομένη εἰς βαθύτερον κείμενα καρκινώματα, θέτει εἰς κίνδυνον τοὺς περὶ ὑγιεῖς ἱστούς.

Τὸ συμπέρασμα τὸ ὁποῖον ὁ καθηγητὴς Μπάουερ ἐξάγει ἀπὸ τὸ ὑλικὸν τοῦτο τῆς πείρας καίτοι θεωρητικὴν μᾶλλον σημασίαν ἔχει, εἶνε ἐν τούτοις λίαν ἐνδιαφέρον. Ὁ καθηγητὴς Μπάουερ ἀντιλαμβάνεται τὴν διαδικασίαν ἐκφυλισμοῦ τοῦ ὑγιοῦς κυττάρου εἰς καρκινῶδες; τοιοῦτο, ὡς διαδικασίαν ἀλλοιώσεως, ὅπως τὴν τῆς βιολογικῆς μεταβολῆς ἐν τῇ ἐννοίᾳ ἀλλοιώσεως τῆς κληρονομικῆς συναρμογῆς τοῦ πρωτοπλάσματος. Τοῦτο εἶνε μία ἤδη πολλαπλῶς ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ κόσμου ἀναγνωρισθεῖσα ὑπόθεσις, ἡ ὁποία ἐξεπλήρωσε μέχρι τοῦδε πλήρως τὸν σκοπόν της; ὅπως ἡ γόνιμος καὶ ὅπως παράσχῃ ὁφορμὴν πρὸς νέα ζητήματα, καίτοι ἡ τελικὴ ἀπόδειξις περὶ τῆς ὀρθότητος δὲ ἐπιτευχθῇ ὅταν καταστῇ γνωστὸν ποῖου εἴδους ἡ ἀλλοίωσις ἡ προκαλοῦσα τὸν καρκῖνον.

Ἕνας ἀπρόοπτος ἀντίκτυπος τῆς μαύρης ἀγορᾶς.

ΤΥΨΕΙΣ ΣΥΝΕΙΔΟΤΟΣ ΠΟΥ ΕΞΟΦΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑΣ ΕΠΙΤΑΓΑΣ

Παράδοξοι ἀντιλήψεις Γάλλων φορολογουμένων.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν δημοσιεύονται εἰς τὴν γαλλικὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «ἀνώνυμοι καταβολαὶ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Κράτους» διάφορα χρηματικὰ ποσὰ ἀποστελλόμενα ἀπὸ ἀνωνύμους ἀποστολεῖς, οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ κανονίζουν τὰ ὀπίσω τῆς φορολογικῆς ὑπηρεσίας χρέη των. Ἀργότερον τὰ ποσὰ ταῦτα ἐγγράφονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «διάφορα ἀποτελέσματα τοῦ προϋπολογισμοῦ». Τὸ μέγεθος τῶν ποσῶν αὐτῶν κυμαίνεται. Κατὰ νεωτέραν στατιστικὴν ἐπληρώθησαν κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο χρονικὸν διάστημα χρέη κυμαινόμενα ἀπὸ 1000 μέχρις 100000 φράγκων. Συμβαίνει ὅμως; πολλάκις εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους νὰ συγκεντρώνονται κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν ποσὰ ἀνερχόμενα εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προκαλεῖ αἴσθησιν εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην καὶ ἐντείνει τὴν περιέργειαν της. Ἡ περιέργεια μάλιστα αὐτὴ καθίσταται. ἀκόμη μεγαλυτέρα καθ' ὅσον οὐδεὶς ταμειακὸς ὑπάλληλος εὑρίσκεται εἰς θέσιν νὰ ἐξηγήσῃ τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι προκαλοῦν τὰς καταθέσεις αὐτὰς καὶ ἂν τυχὸν εὑρίσκεται εἰς θέσιν νὰ τὸ κάμῃ τότε τὸν δεσμεύει πάλιν ὁ ὑπηρεσιακὸς ὅρκος του.

Τὸ παράδοξον τοῦτο σύστημα τῆς καταβολῆς καθυστερουμένων φόρων ἀναγεται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1859, ὅτε μιὰ ὑπουργικὴ ἐγκύκλιος ἐθεώρει νομίμους ἀνωνύμους καταβολὰς πρὸς ἐπανόρθωσιν ἀδικίας προσενεμένης εἰς τὸ Κράτος. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη πρὸ παντὸς ὡς ἐκδήλωσις ἐμπράκτου μετανοίας ἀπὸ μέρους πολιτῶν ἀποφευγόντων νὰ καταβάλουν τοὺς φόρους των, ἀνέκαθεν δὲ ἦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν πολιτῶν αὐτῶν ἀρκετὰ μεγάλος εἰς τὴν Γαλλίαν. Συμβαίνει ὅμως πολλάκις νὰ δίδῃ τὸ ταμεῖον τοῦ κράτους ἀποδείξεις τι' ἐξοφλήσιν χρεῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένων εἰς ἐσφαλμένον ὑπολογισμὸν τῶν φορολογικῶν ποσοστῶν.

Διὰ τοῦ τρόπου ὅμως αὐτοῦ ἐλαφρώνουν οἱ Γάλλοι φορολογούμενοι τὴν συνείδησιν των καὶ ἀπὸ ἄλλα ποσὰ πτώματα. Οὕτω τελευταίως εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Νομαρχίας τοῦ Μπουὲ ντὺ Ρὸν κατέτεθη τελευταίως ἓν ποσὸν 5 ἑκατομμυρίων φράγκων τὸ ὁποῖον ὑποτελεῖ μελὸρ εἰς τὸ εἶδος του. Ποῖαι τύψεις συνειδήσεως; ὥθησαν ἄραγε τὸν ἀνώνυμον αὐτὸν Γάλλον φορολογούμενον διὰ νὰ ἀποφασίσῃ νὰ προβῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν συναντᾶ κανεὶς ἐκεῖ τοὺς πλοιάρχους τῶν ἁλιευτικῶν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς βιομηχανίας ποὺ ἐπεξεργάζεται τὰς μουρούνας. Στὸ λιμάνι βλέπει κανεὶς ἑκατομμύρια κεφαλῶν ψαριῶν ποὺ ξηραίνονται. Τὰ κεφάλια ἀποχωρίζονται ἀμέσως ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ ὀργότερα ἀλέθονται μαζὶ μὲ τὴ ραχοκοκαλιὰ σὲ ἕνα εἶδος ἀλεύρου. Τὸ δέρμα τῆς μουρούνας στέλλεται πρὸς ἐπεξεργασίαν εἰς τὰ βυρσοδεψεῖα. Ἀπὸ τὸ λιπαρὸν ἦπαρ (ἐν ὁποίῳ περιέχει πολλάκις ποσοστὸν λίπους μέχρι 54 ο|ο) ἐξάγεται τὸ θρεπτικὸν μουρουνέλαιον. Εἰς τὴν Νορβηγίαν ὑπάρχουν 800 περίπου μικρὰ πεσοτήρια ποὺ παράγουν ἐτησίως πλέον τῶν 100.000 ἑκατολίτρων μουρουνελαίου. Ὡς γνωστὸν τὸ μουρουνέλαιον περιέχει βιταμίνας Α καὶ Δ ἀποτελεῖ πολυτιμότατον προληπτικὸν μέσον ἐναντίον τῶν μολυσματικῶν νόσων καὶ τῆς παιδικῆς παραλύσεως.

Ἐκδόσεις

ΤΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Κυκλοφόρησε τὸ δεύτερο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Μακεδονικὰ Γράμματα» μὲ ἐκλεκτὴ ὕλη. Τὰ περιεχόμενα τοῦ φύλλου αὐτοῦ εἶνε: Θεσσαλονίκη, ποίημα Ἐμμ. Κατελινὸ (ἀνδρ. Π. Σταϊνοπούλου). Ζαχαρίας Παπαντωνίου Γ. Δέλιου. Wilatz Holmisen, ποίημα Α. Ποζιοπούλου. Τὰ ἀσχυλίδια, ποίημα Βάσου Μόρφη. Ἡ Φοινικιὰ τοῦ Κ. Παλαμᾶ, ἐρμηνευτικὴ μελέτη Β. Δεδούση. Χιμαιρικὴ ὀλητεία, ποίημα Ἄν δου Παγωνίτη, Κόμοι, Κώστα Γρηγοριάδη. Ἡ δημοτικὴ στὴν ἐπιστήμη τοῦ Δικαίου, Κώστα Μαρινάκη. Ἀλῆ Καγιάν, δήγημα Μπάμπη Νίντα, τὰ Τείχη, ποίημα Κ. Π. Καβάφη. Ὁ ἄνθρωπος τῆς παρακμῆς, Στυλ. Βασιλειάδη. Κριτικὴ γιὰ τὶς παραστάσεις τοῦ Κρατ. Θεάτρου, Πανν. Μαρινάκη.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΛΥΚΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν 14 τρέχ. καὶ ὥραν 4ην μ.μ. δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κρατικοῦ Θεάτρου διάλεξις ὑπὲρ τοῦ συσσιτίου τῆς φοιτητρίας μὲ ὁμιλητὴν τὸν Εὐθυμιάδην τοῦ Κρατικοῦ Θεάτρου κ. Λ. Κουκούλαν καὶ θέμα: «Ἡ καταγωγὴ τοῦ Θεάτρου». Εἰσοδος δραχ. 10000.

ΚΑΠΟΥ, ΚΑΠΟΥ

Η ΑΦΙΕΡΩΣΗ

Διάβασα κάπου— δὲν θυμᾶμαι ποῦ—ἕνα ποίημα. Χαριτωμένο. Πραγματικὰ θαυμάσιο. Μὲ προξένησε μεγάλη εὐχαρίστηση.

Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔμεινα ἱκανοποιημένος ἀπ' τὴ θρεπτικὴ τούτη πνευματικὴ τροφὴ δοκίμασα νὰ τὸ ξαναδιαβάσω.

Ἐπιχειρῶντας γιὰ δεύτερη φορά, κάτω ἀπ' τὸν ὡραῖο τίτλο πρόσεξα: Ἀφιερώνεται στὸν φίλο τάδε.

Παραπολλὲς φορὲς εἶδα τέτοια παρόμοια. Μὰ καμιὰ ἀπὸ ἐκεῖνες, δὲν ἐνεβάθυνα τόσο. Σκέφτηκα τότε, ἐπεχείρησα νὰ μπῶ στὴν οὐσία τοῦ πράγματος.

Γιατί δὲν μπορῶ νὰ τὸ νοιώσω πῶς μετὰ ἀπὸ ἕνα πνευματικὸ μόχτο, ἀπὸ μιὰ τόση δουλειὰ ὁ κορμός της νὰ μὴ τρυγηθῇ ἀπὸ τὸν ἴδιο, ἀλλὰ νὰ χωριστῇ σὲ κάποιον ἄλλον ποὺ ἴσως, στὰ κάτω, κάτω, νὰ μὴ τοῦ πάῃ, νὰ μὴ τοῦ ἀρέσῃ;

Δίχως νὰ τὸ πολυθέλω λογάριασα πονηρά. Καὶ μπορεῖ νὰ φταίγω. «Μπᾶς καὶ ρχνει, ἄδεια γιὰ νὰ πιάσῃ γιομάτο,» εἶπα.

Ἀμέσως κι' αὐτὸ τὸ ἀναίρεσα. Γιατὶ καθὼς ξαίρουμε ἕνα κάτι ποὺ γίνεται δὲν ἔχει ἐλατήριο τὴν ἀντιπόδωση. Ἂν ἔτσι, τότε χάνει τὸ νόημά του.

Ἐξ ἄλλου τὸ αὐτολιθάνισμα δὲν προσθέτει οὔτε δρόμι περισσότερο ἀπ' ὅ,τι εἶνε ὁ καθένας. Ὅμως οὔτε τοῦτο εἶνε σπόλυτο. Ἄλλο εἶνε σὰν εἶνε τυπωμένο, τὸ πρῶτο λ.χ. σ' ἕνα χαρτὶ καὶ ἀναγκαστικὰ τὸ διαβάσει ἕνας τρίτος. Κάτι εἶναι.

Ἐ λοιπόν, τοῦτο εἶνε. Ψοφᾶμε γιὰ ρε-λάμα. Καὶ μιὰ ποὺ μᾶς περνᾶ ἀπ' τὸ χέρι, δὲν εἶνε δύσκολο νὰ προβοῦμε σὲ πραγματοποίηση τοῦ πόθου μας.

Ἔπειτα, ἐπειδὴ τὸ πρόσωπο ποὺ γινότανε ἡ ἀφιέρωση κατὰ τύχη τὸ γνωρίζω, μὲ περίσσια προσοχὴ ξεψάχνισα ἕνα, ἕνα τοὺς στίχους. Νὰ βρῶ κάποια ὁμοιότητα μὲ κεῖνο. Τοῦ κάκου. Τίποτα δὲν ἀνακάλυψα ποὺ νὰ μοιάζει, νὰ τοῦ ταιριάζει.

Τέλος πῆρα τὴν ἀπόφαση. Μονόχος ἔβγαλα τὸ συμπέρασμα. Ἔβαλα τὴν μιὰ λογικὴ κατὰ

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

Ο ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΣΘΟΝΙΑΣ ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΤΗΣ ΤΥΧΟΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

Τὸ ἔδαφος τῆς Ἐσθονίας θὰ ἐρημοῦτο καὶ ὁ ἐσθονικὸς λαὸς θὰ κατεστρέφετο καὶ θὰ ἀπήγετο εἰς ἀγνώστους περιοχάς.

ΡΕΒΑΛ 8.2.44. (ΔΝΒ).— Ὁ ραδιοφωνικὸς πομπὸς τῆς Ρεβὰλ μετέδωκε τὴν ἐσπέραν τῆς Δευτέρας μίαν συνέντευξιν μὲ τὸν καθηγητὴν Οὐλουέτς, τὸν τελευταῖον πρωθυπουργὸν τῆς Ἐσθονίας πρὸ τῆς μπολσεβικικῆς κατοχῆς. Ὁ Οὐλουὲτς ἐτόνισεν ὅτι ὁ παρὼν πόλεμος θὰ ἀποφασίσῃ καὶ περὶ τῆς τύχης τοῦ Ἐσθονικοῦ λαοῦ. Ἐὰν οἱ μπολσεβίκοι νικήσουν ἐξηκολούθησεν ὁ καθηγητὴς Οὐλουέτς, τότε τὸ ἔδαφος τῆς Ἐσθονίας θὰ ἐρημοῦτο τελείως. Ὁ Ἐσθονικὸς λαὸς θὰ κατεστρέφετο ἢθελε ἀπήγετο εἰς ἀγνώστους περιοχάς. Ἤδη καλεῖται ὁ Ἐσθονικὸς λαὸς νὰ ἀποφασίσῃ διὰ τὸ μέλλον του. Εἶνε φυσικὸν δικαίωμα καὶ τοῦ μικροτέρου ἀκόμη λαοῦ ἡ ἄμυνα διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν.

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸ γεγονὸς αὐτὸ ὑπεγράμμισε ὁ καθηγητὴς Οὐλουὲτς τὴν σημασίαντῆς κινητοποιήσεως κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν καὶ ἐπέρανεν ὡς ἑξῆς: «Προϋπόθεσις διὰ μίαν μελλοντικὴν Ἐσθονίαν εἶναι νὰ μὴ διεισδύσῃ ἐντὸς τῆς χώρας ἡ κομμουνιστικὴ καὶ σοβιετικὴ δύναμις μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης. Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ τὸ λησμονοῦμεν οὐδὲ ἕν δευτερόλεπτον διότι ἄλλως χάνονται ὅλαι αἱ ἐλπίδες μας διὰ τὸ μέλλον».

ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΟΣ Η ΠΡΟΔΟΤΙΚΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΛΑΩΝ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΩΤΑΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 8. (Δ.Ν.Β.).— Ἡ ἀναταχυτία μὲ τὴν ὁποίαν τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Νέα Ἐπιθεώρησις» προτείνει ὅπως οἱ κυβερνήσεις τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Οὐασιγκτῶνος ἐκκαθαρίσουν ἐπὶ τέλους τὴν θέσιν των ἀπέναντι τοῦ ἀνισορρόπου ὁμίλου τῶν ἐξορίστων κυβερνήσεων» ὑπερβαίνει εἰς ἔκτασιν καὶ εἰς μορφὴν κάθε ἄλλο προηγούμενο παράδειγμα τῆς ἀγγλικῆς ἱστορίας, ἡ ὁποία εἶναι ὅλωσδιόλου πλήρης μὲ παρόμοια γεγονότα μεταβολῆς γνωμῶν καὶ ἀντιλήψεων. Τὰ ἀνωτέρω γράφει ἡ «Γερμανικὴ Γενικὴ Ἐφημερίς» εἰς ἄρθρον της ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ προδόται μυκτηρίζουν τοὺς προδοθέντας».

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Ἡ ἐφημερὶς προτάσσει παραδείγματα βρεττανικῶν σαφῶς ὑποσχέσεων βοηθείας ἰδιαιτέρως ὅπέ-αντι τῆς Πολωνίας ἡ ὁποία ἐγκατελήφθη καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν ἄκρι βῶς ὅπως ἐγκατελήφθη κατὰ τὴν πολωνικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1863 ὅτι εἶ; Πολωνὸς συγωμότης ἔγραφεν διὰ τὸν ρόλον τῆς Ἀγγλία· τὰ ἑπόμενα: «Ἡ Ἀγγλία ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους θεωρεῖ τὸ Πολωνικὸν ζήτημα μόνον ὡς σκαπάνη. Ὑποστηρίζουσα τοῦτο πλατωνικῶς κανοποίησε τὴν φιλανθρωπικὴν ὑποκρισίαν τοῦ ἀγγλικοῦ πληθυσμοῦ ὁ ὁποῖος εὐχαρίστως ὑποστηρίζει τὴν εὐγενῆ ὑπόθεσιν τῶν καταπιεζομένων ὑπὸ τὸ ρητὸν ὅμως ὅρον ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ νὰ μὴ στοιχίζει τίποτε καὶ νὰ ὑποστηρίζῃ μόνον τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας ἔστω καὶ ἂν ἀκόμη ὁ ὑποστηριζόμενος πρόκειται νὰ καταστραφῇ». (Σ.Φ.Κόσμον ἀπὸ ἔτος 1863»).

Εἰς μίαν ἐγκύκλιον τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Πολωνῶν ἐπαναστατῶν Τσαρτοριΐσκι χρονολογουμένη ἀπὸ τῆς 15 Αὐγούστου 1831 τονίζεται μεταξὺ ἄλλων. «Δὲν ἐλησμονήσαμεν τὰ διαβεβαιώσεις τοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον ἐπανειλημμένως ἐξεδήλωσεν ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις εἰς τοὺς ἐν Λονδίνῳ πράκτορά; μας.. παρ' ὅλα ταῦτα ἀφίνουν οἱ Ἄγγλοι σήμερον τὴν Πολωνίαν ἔρμαιον εἰς τὴν τύχην της καὶ τὴν παραδίδουν εἰς τοὺς δημίους της». Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν νῦν ἐν Λονδίνῳ εὑρισκομένων κυβερνήσεων τῶν ἐξορίστων—διαπιστώνει περαιτέρω ἡ ἐφημερὶς—δὲν θὰ ἐξεπλήσσοντο τόσον μὲ τὴν ψύχρασμον αὐτὴν ἀρνησιν ἀπὸ μέρους τῆ; Ἀγγλίας τῶν ὑποσχέσεων περὶ ἐγγυήσεώς της ἐὰν ἦσαν ἐξωπλισμένοι ἐναντίον ἐπικινδύνων αὐταπατῶν ἀπὸ τὰ διάφορα αὐτὰ ἱστορικὰ δεδομένα.

Η ΙΑΠΩΝΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙ ΣΗΡΑΓΓΑ

ΤΟΚΙΟ, (ΔΝΒ).—Τὸ ραδιόφωνον τοῦ Τόκιο ἐδήλωσεν ὅτι ἡ κατασκευὴ νέας ὑπογείου σήραγγος μεταξὺ Σεμουσοέ κι καὶ τῆς χερσονήσου τῆς Κορέας εἰσῆλθεν εἰς ἐν συγκεκριμένον στάδιον. Μία δευτέρα σήραγξ θὰ κατασκευασθῇ μεταξὺ τοῦ Ντάιρεν καὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Σανταούγκ. Ἡ σήραγξ αὕτη θὰ ἀποτελέσῃ σημαντικὴν βελτίωσιν τῆς σιδηρο ρομικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Τόκιο καὶ Μαντσουκοὺ δσον ἀφορᾷ τὸν ὑπερατλαντικὸν σιδηρόδρομον καὶ θὰ συμβάλῃ σημαντικῶς εἰς τὴν συντόμευσιν τῆς συγκοινωνίας. Ἡ σήραγξ θὰ ἔχῃ μῆκος 100 χιλιομέτρων, καὶ θὰ διέλκουνη τὴν κατασκευήν της ἡ ἐκλογὴ τοῦ καταλλήλου ἐδάφους. Αἱ προετοιμασίαι ἐγένοντο ἀπὸ τὸ νοτιοανατολικὸν σιδηροδρομικὸν συγκρότημα. Μὲ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ σχεδίου θὰ ἀρχίσουν ἐργασίαι λίαν προσεχῶς.

Η ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ 8 (ΔΝΒ).—Αἱ ἐλπίδες τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν διὰ προμήθειαν ἀκατεργάστου καουτσούκ ἐκ Βραζιλίας διεψεύσθησαν εἰς μέγαν βαθμόν. Ὡς ἀγγέλλεται ἐκ πληροφοριῶν τοῦ Ἀμερικανικοῦ τύπου, ἡ συλλογὴ ἀκατέργαστου καουτσούκ ἐκ τῆς κοιλάδος τοῦ Ἀμαζονίου προσκόπτει εἰς μεγάλας δυσχερείας διότι λείπουν αἱ ἀπαιτούμεναι ἐργατικαὶ χεῖρες.

Ἐπίσης ἡ μεταφορὰ ἐργατῶν εἰς τὰς ἀπομεμακρυσμένας περιοχὰς τῆς κοιλάδος τοῦ Ἀμαζονίου ὡς καὶ ἡ ἔλλειψις τῆς διατροφῆς καὶ τῶν εἰδῶν τῆς ἐργασίας των προκαλοῦν μεγάλας δυσχερείας εἰς τὰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις.

Ἀγγέλλεται ὅτι εἰς τὴν μεγάλην φυτείαν τοῦ Φὸρδ παρὰ τὸ Μπὲλ Τέρα περίπου 63.000 δένδρα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ χαραχθοῦν λόγῳ ἐλλείψεως τῶν ἀπαιτουμένων ἐργατικῶν χειρῶν.

ΝΕΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

ΤΟΚΙΟ, (ΔΝΒ). — Καθ' ἃ πληροφορεῖται ἡ «Γιομιούρι Χέικο Ἰαπωνικαὶ μοναδες ἀεροπλάνων ἔλαβον ἀποφασιστικὸν μέρος εἰς τὰς ἐσχάτως ἀοξαμένας μάχας εἰς τὴν μεθόριον Βιρμανίας—Ἰνδιῶν. Οὕτω Ἰαπωνικὰ καταδιωκτικὰ κατέρριψαν εἰς ἀερομαχίας τὴν Πέμπτην Φεβρουαρίου ἀπὸ 20 ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα ἅτινα ἐνήργησαν ἐπιθέσεις εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Μπουυτχίνταουν, τὰ 15.

Ἐπίσης ἡ ἰαπωνικὴ ἀεροπορία ἐκάλυψε μὲ βόμβας τὰς ἐχθρικὰς συγκοινωνιακὰς ὁδοὺς καὶ ἐπροξένησεν εἰς τὰς φάλαγγας ἀνεφοδιασμοῦ μεγάλας καταστροφάς. Ἀπὸ Ἰαπωνικῆς πλευρᾶς δὲν ἐσημειώθησαν ἀπώλειαι κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις ταύτας.

ΑΔΙΑΣΕΙΣΤΟΣ Η ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΙΝΔΟΥ ΗΓΕΤΟΥ ΜΠΟΖΑ ΕΠΙ ΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗΝ ΝΙΚΗΝ

ΤΟΚΙΟ 8.2.44 (ΔΝΒ).—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς πορείας πρὸς τὸ Δελχὶ ἐδημοσίευσεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως τῶν Ἐλευθέρων Ἰνδιῶν Σούχας Σάντρα Μπόζε μίαν προκήρυξιν. Εἰς τὴν πρώτην διδομένην εὐκαιρίαν ἐτόνισεν οὗτος θὰ ἐκπληρώσωμεν τὴν πανηγυρικῶς δοθεῖσαν ὑφ' ἡμῶν ὑπόσχεσιν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος μας. Τρέφομεν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην πρὸς τοὺς συμμάχους μας, ταὐτοχρόνως δὲ καὶ ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν τελικὴν νίκην. Θὰ ὑπερνικήσωμεν ὅλας τὰς δυσχερείας μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ σημαία τῶν ἐλευθέρων Ἰνδιῶν θὰ κυματίζῃ ἐπὶ τοῦ μεγάρου τοῦ ἀντιβασιλέως τῶν Ἰνδιῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐρυθρῶν φρουρίων τῆς Δελχί.

ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Ἡ ὑπηρεσία προσλήψεως ἐργατῶν διὰ τὴν Γερμανίαν ἀνακοινοῖ τὰ κάτωθι.

Ἡ ὑπηρεσία προσλήψεως Ἑλλήνων ἐργατῶν διὰ τὸ Ράϊχ δὲν εὑρίσκεται πλέον εἰς τὴν Ἰονικὴν Τράπεζαν. Τὰ Γραφεῖα της τὴν πέμπτην Φεβρουαρίου 1944 μετεφέρθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τσιμισκῆ 49.

Ἡ πρώτη ἀποστολὴ Ἑλλήνων ἐργατῶν καὶ ἐργατριῶν διὰ τὸ Ράϊχ ἐγκαταλείπει τὴν Θεσσαλονίκην τὴν 12ην τρέχ. μηνός.

Ἅπαντες οἱ ὑπογράψαντες τὸ σχετικὸν συμβόλαιον ἐργασίας ὡς καὶ ἅπαντες οἱ ἀδειοῦχοι οἱ ὁποῖοι εἶνε κατὰ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν σχετικὸν κατάλογον μεταφορᾶς ὀφείλουν τὴν Παρασκευὴν 11ην τρ. καὶ περὶ ὥραν 11 π. μ. νὰ ἐμφανισθοῦν, ἄνευ ἀποσκευῶν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βαλαωρίτου 9 διαμετακομιστικὸν στρατόπεδον. Θὰ γίνουν ἐκεῖ ἀνακοινώσεις αἱ ὁποῖαι εἶναι μεγίστης σπουδαιότητος δι' ἅπαντας τοὺς συμμετέχοντας τῆς ἀποστολῆς.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΓΓΛΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΕΙΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΡΥΧΕΙΑ

ΓΕΝΕΥΗ 8.2.44 (ΔΝΒ).— Ἡ κυβέρνησις προσεκάλεσεν στρατιώτας νὰ ἐργασθοῦν ἐθελοντικῶς εἰς τὰ ἀνθρακορυχεῖα. Ἀξιωματικοὶ καὶ εἰδικοὶ ἀποκλείονται τοῦ μέτρου τούτου.

ΝΕΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ 8 (ΔΝΒ)—Ὡς ἀγγέλλεται ἐκ τουρκικῶν ραδιοφώνων εἰς τὴν ἀνθρακοφόρον πόλιν τοῦ Ζουγκουλντάκ τῆς Μ. Ἀσίας ἐγένετο σεισμὸς κατὰ τὸ ὁποῖον κατεστράφησαν 50 οἰκίαι, 6 σχολεῖα καὶ 19 τζαμιά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ 8.2.44. (ΔΝΒ).—Ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν περιοδεύει κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν εἰς τὴν σεισμόπληκτον περιοχὴν τῆς Β.Δ. Μ. Ἀσίας. Αἱ ἐργασίαι συνεχίζονται, μέχρι τοῦδε ἀνευρέθησαν 4700 νεκροί.

Η ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 8 (ΔΝΒ)— Ἀπὸ μοδίως καθίστανται γνωστὰ τὰ ἑξῆς. Αὔριον 9 Φεβρουαρίου 1944 καὶ ἀπὸ τῆς 16ης μέχρι τῆς 17.30' ὥρας διακόπτεται ἡ κίνησις τῶν τροχιοδρόμων εἰς ὁλόκληρον τὴν πόλιν.

Τὸ μέτρον ἰσχύει μόνον διὰ τὴν αὐριανὴν ἡμέραν.

ΕΠΗΓΗΣΑΝ ΔΥΟ ΑΤΟΜΑ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΛΕΜΒΟΥ

Κατὰ πληροφορίας μας παρὰ τῆς ἐκδόλας τοῦ Λουδία, συνεπεία θαλασσοταραχῆς ἀνετράπη ἡ λέμβος τοῦ Ἀντωνίου Γιούλα καὶ τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ ὁ δεκαπενταετὴς βοηθός του εὑρέθησαν εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἐπανειλημμένοι ἀπόπειρα διασώσεως δὲν ἐτελεσφόρησαν καὶ ἀμφότεροι ἐπνίγησαν. Ἡ λέμβος ἐθρυμματίσθη παρασυρθεῖσα ὑπὸ τῶν κυμάτων εἰς τὰς ὀκτάς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

νία φαρμακευτικῶν εἰδῶν ἐν διαφέρεται μεγάλως διὰ τὸ ἐξ ἀδένων ὑλικὸν τῶν σφαγείων. Ἰδιαιτέρως μεγάλαι εἶναι αἱ εἰς πάγκρεας ἀνάγκαι τῆς ὡς ἄνω βιομηχανίας, αἱ ὁποῖαι ἀθ' ὅσον ἐξ αὐτοῦ κατασκευάζεται, ὡς γνωστόν, ἡ ἰνσουλίνη. τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦμεν εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ ζακχαρώδους πυρετοῦ.

Τὸ ἐν Βάζερμούντε Ἰνστιτοῦτο τῶν Ἀξιοποιήσεως Ἰχθὺ ων ἠσχολήθη μὲ τὸ ζήτημα, ἐὰν θὰ ἦτο δυνατὸν ἐν μέρει τῶν εἰς πάγκρεας ἀναγκῶν τῆς βιομηχανίας φαρμακευτικῶν εἰδῶν νὰ καλυφθῇ ἐκ τῆς ἁλιείας. Ἐκ σχετικῶν ἐρευνῶν καὶ ἐξετάσεων προέκυψαν ὅτι τρία εἴδη ἰχθύων δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς οἱ κυριώτεροι παραγωγεῖς ἰνσουλίνης. Ἐν ἐκ τῶν ὡς ἄνω τριῶν εἰδῶν ἰχθύων εἶνε οἱ σολομοὶ τῶν θαλασσῶν.

Εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἰχθῦς ἀνήκει ἐπίσης καὶ ἓν εἶδος ἰχθύων καλουμένων ἐντόρ· συγγενῶν πρὸς τὴν πέρκην. Οἱ ἰχθῦς οὗτοι ἀπαντοῦν ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὰς νορβηγικὰς θαλάσσας. Διὰ τῆς συνολικῆς νορβηγικῆς ἁλιείας τῶν ἰχθύων τούτων τοῦ ἔτους 1939 ἡ ὁποία ἀνῆλθεν εἰς 270744 τόννους, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κατασκευασθῇ ποσότης ἰνσουλίνης ἐξ 67—135 ἑκατομμυρίων μονάδων.

Ὁ ὑπολογισμός; ὅμως οὗτος εἶναι μᾶλλον θεωρητικὸς καὶ δὲν ἰσχύει καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν, καθ' ὅσον μόνον νωπῶν ὁλικῶν δυνάμεθα νὰ ἐπεξεργασθῶμεν, τὰ δὲ ὄργανα πρέπει ἀμέσως νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν διαδικασίαν διατήρησεως (κονσερβέ). Ἡ διατήρησις καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ συνολικοῦ ὑλικοῦ εἶναι προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἐλύθησαν ἤδη ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως.

ΠΛΗΡΕΙΣ ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΩΝ ΑΙ ΒΟΡΕΙΟΑΜΕΡ. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

ΓΕΝΕΥΗ 8 (ΔΝΒ)—Τὸ περιοδικὸν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν «Βὶκ» σχολιάζει τὴν ἀνακρίβειαν τῶν ἀμερικανικῶν στατιστικῶν καὶ γράφει ὅτι εἰς καμμίαν χώραν τοῦ κόσμου δὲν ὑπάρχουν τόσαι ἐπιστήμονες καὶ τόσες στατιστικές, ὅσαι ὑπάρχουν σήμερον εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἐδημιουργήθη εἷς περιττὸς γραφειοκρατικὸς μηχανισμὸς ὁ ὁποῖος μὲ μίαν πλημμύραν διαφόρων ἐρωτημάτων διατυπουμένων ἐπ' ἐνὸς φύλλου χάρτου παρεμποδίζει τὴν κρατικὴν ἐργασίαν καὶ προκαλεῖ καὶ περιττὰ ἔξοδα.

ΓΙΔΟΥΝΤΑΙ Μία μηχανὴ 20 ἵππων, μία 10 ἵππων Ρούστον, μία 5 ἵππων Λίστερ, μία 15 ἵππων κάθετος θαλάσσης. μία 45 ἵππων κάθετος Ντήζελ, μία γεννήτρια 100 κιλοβάτ συνεχοῦς, ἕνα ἄροτρο τρίτυον, ἕνας σπαστήρ, ἕνας κύλινδρος, μία πλάστιγξ σιδηρᾶ μεγάλη, ἕνα καμίνι, διάφοροι τροχαλίαι σιδηραῖ διατρούμεναι καὶ διάφορα ἄλλα μηχανήματα: Ν. Νικηφόρου, Φράγκων 32 τηλ. 41-48 Θεσ/νίκη. Τὸ γραφεῖον διαθέτει ἕνα τρακτὲρ Φόρτσον ἐν ἀρίστῃ καταστάσει. Ἀναλαμβάνει ἀγορᾶς καὶ πωλήσεις.

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Οἱ Γερμανοὶ συνεχίζουν ἐπιτυχῶς τοὺς ἀμυντικοὺς τῶν ἀγῶνας εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς.- Εἰς τὸν βόρειον τομέα ἐμειώθη ἡ ἔντασις τῆς μάχης.

ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 8.2.44. (Δ. Ν. Β.).—Ὁ στρατιωτικὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ Δ. Ν. Β. Μαρτὶν Χάλεσλέμπεν εἰς τὴν χθεσινήν του ἀνασκόπησιν τῆς πολεμικῆς καταστάσεως εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέτωπον τονίζει ὅτι ἀφοῦ οἱ ἀγῶνες ἐμειώθησαν προσωρινῶς εἰς ἔντασιν εἰς τὸν Β.τομέα τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου, ἐμφανίζονται ἤδη ἐκ νέου δύο κέντρα τοῦ βάρους τῶν Σοβιετικῶν ἐπιθετικῶν προσπαθειῶν. Ὁ ἀνταποκριτὴς συνεχίζει τόσον εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Νικοπόλεως ὅσον καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Κυροβογκράδ—Μπελάγια Τσερκὼφ αἱ προσπάθειαι τῶν Σοβιὲτ εἶναι τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἰδιαιτέρως ἔντονοι. Ἐνταῦθα εὑρίσκονται τὰ δύο κύρια κέντρα βάρους οὕτως ὥστε δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἐναντίον τῶν σημείων αὐτῶν στρέφεται τὴν στιγμὴν ταύτην μία ἀγνωστος μέχρι τοῦδε συγκέντρωσις δυνάμεων τῶν Σοβιέτ. Ἡ καιρικὴ κατάστασις εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον ἔχει γενικῶς βελτιωθῇ δηλ. ἀρχίζουν νὰ ἐπικρατοῦν εἰς αὐτὸ αἱ χιόνες καὶ ὁ πάγος. Ἐν τούτοις εἰς τὰ κύρια κέντρα τῶν μαχῶν ἡ καιρικὴ αὐτὴ μεταβολὴ δὲν κατέστη ἀκόμη αἰσθητή. Ἐδῶ ἐπικρατοῦν ἀκόμη ὁ πηλὸς καὶ ἡ βροχή.

Ἡ χθεσινὴ Κυριακὴ χαρακτηρίζεται εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Γερμανικοῦ προγεφυρώματος τῆς Νικοπόλεως μὲ συνεχεῖς διαρκῶς ἐνισχυομένας ἐπιθέσεις τῶν μπολσεβίκων τόσον ἀπὸ νότου πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς ταύτης τῆς Νικοπόλεως ὅσον καὶ ἀπὸ Βορρᾶ ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ Δνειπροπετρόφσκ, ὅπου εἶναι αἱ ἐπιθέσεις αὐταὶ ὅλως ἰδιαιτέρως σφοδραί. Εἰς τὴν Β.Δ. περιοχὴν τοῦ τομέως τούτου ἔλαβον χώραν σφοδροὶ ἐναλλασσόμενοι εἰς ἀποτέλεσμα ἀγῶνες. Τὰ γερμανικὰ στρατιωτικὰ τμήματα ἀπέφυγον ἐν μέρει τὴν κυρίαν πίεσιν τῶν Σοβιὲτ προξενήσαντα εἰς αὐτὰ πρῶτον δι' ἀντεπιθέσεων βαρείας ἀπωλείας. Μεταξὺ τοῦ Κυροβογκρὰδ καὶ τοῦ Μπελάγια Τσερκώφ, τῆς περιοχῆς δηλαδὴ ἐντὸς τῆς ὁποίας εὑρίσκεται τὸ δεύτερον κέντρον τοῦ βάρους τῆς τωρινῆς φάσεως τῆς μπολσεβικικῆς χειμερινῆς ἐπιθέσεως, τὰ Σοβιὲτ ἐνίσχυσαν ταυτοχρόνως τὴν πίεσίν των ἐναντίον τοῦ γερμανικοῦ ἀμυντικοῦ μετώπου καὶ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ συνεκράτησαν ἐν πρώτοις τὴν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διαφαινομένην γερμανικὴν ἀντεπίθεσιν. Τὰ Σοβιὲτ ἐπιχειροῦν ἐκεῖ ἀπὸ 48 ὡρῶν ἀδιακόπους ἐπιθέσεις.

Ἡ γερμανικὴ ὅμως στρατιωτικὴ ἡγεσία φαίνεται πάλιν ὅτι ἔχει λάβη ἅπαντα τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πολὺ ἐνωρίτερον ἢ ὅσον ἤλπιζεν τοῦτο ὁ ἐχθρός. Ἤδη προβαίνει εἰς ἀντεπιθέσεις καὶ ρίπτει εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης νέα τμήματα μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μονάδες ἁρμάτων μάχης. Οἱ ἀγῶνες ἐμφανίζουν ἐναλλασσόμενον ἀποτέλεσμα οὕτως ὥστε κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ μιᾶς σαφοῦς ἐκκαθαρίσεως τῆς καταστάσεως εἰς τὸ μέτωπον τοῦτο. Μεγάλην δρᾶσιν παρουσιάζουν οἱ Γερμανοὶ ἐπίσης Δ. τοῦ Πολονόγιε ὅπου πρὸ παντὸς ρίπτουν εἰς τὸν ἀγῶνα ἅρματα μάχης. Ἐν πάσει ὅμως περιπτώσει δὲν εἶναι δυνατὸν ἀπὸ τοῦδε νὰ διαγνωσθῇ ἂν ἡ Γερμανικὴ ἐνέργεια θὰ ἐκδηλωθῇ ἐκ τῶν πλευρῶν οὕτως ὥστε νὰ ἐπηρεασθοῦν αἱ μεγάλης ἐκτάσεως ἐχθρικαὶ ἐπιχειρήσεις εἰς τοὺς γειτονικοὺς μαχητικοὺς χώρους.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ

Πλὴν αὐτοῦ συνεχίζονται αἱ μάχαι εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ρόβνο καὶ τοῦ Λούτσκ. Ἐκεῖ ὅπου ἡ ἐχθρικὴ πίεσις ἐκδηλοῦται ἰσχυρῶς παρατηρεῖται ἀπὸ μέρους τῶν Γερμανῶν ἐφαρμογὴ τῆς ἐπανειλημμένως ὑπὸ ἐπιτυχίας στεφθείσης ἐλαστικῆς αὐτῶν τακτικῆς. Ἀναμφισβήτητον ἀμυντικὴν ἐπιτυχίαν εἶχον οἱ Γερμανοὶ εἰς τὴν μαχητικὴν περιοχὴν Ν. τοῦ Βερεζίνα καὶ εἰς τὸ παλαιὸν αἱματοβαφὲς πεδίον τῆς μάχης τοῦ Βιτέπσκ. Ἐνταῦθα ὑπὸ τῶν μπολσεβίκων ἀδιακόπως διενεργοῦνται ἰσχυραὶ ἐπιθέσεις συνεκρατήθησαν ὅλαι ἀπέναντι τοῦ πυρὸς τῆς γερμανικῆς ἀμύνης. Μεταξὺ τῆς λίμνης τοῦ Ἴλμεν καὶ τοῦ Φινικοῦ κόλπου τὸ μέτωπον λόγῳ τῆς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν διενεργηθείσης ἀνασυντάξεως τῶν δυνάμεων δὲν μετεβλήθη οὐσιωδῶς τὸ μέτωπον. Ἡ γερμανικὴ ἄμυνα Β.Δ. τοῦ Νοβογκορὸδ κατώρθωσεν νὰ ἀπωθήσῃ ἁπάσας τὰς μπολσεβικικὰς ἐπιθέσεις.

Ἐπίσης εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Νάρβα δὲν κατώρθωσαν τὰ Σοβιὲτ νὰ ἐπιτύχουν ἄλλα ἐδαφικὰ ὀφέλη.

Εἰς τὴν περιοχὴν μεταξὺ τῶν δύο τούτων πάλεων τοῦ ἀγῶνος μεταξὺ τοῦ Νοβογκορὸδ καὶ τοῦ Νάρβα ἡ γερμανικὴ ἄμυνα ἐξακολουθεῖ νὰ κρατῆται ἀποτελεσματικῶς παρὰ τὴν συνεχῶς ἐντεινομένην ἐχθρικὴν πίεσιν.

ΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΟΒΙΕΤ ΚΑΙ ΟΥΡΑΓΟΥΑΗ

ΒΕΡΝΗ 8.2.44 (ΔΝΒ).—Ὡς ἀγγέλλεται ἐκ Μπουένος Ἄϋρες ἀφίκετο ἐκεῖ προερχόμενος ἐκ Μόντεβίδεο ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Οὐραγουάης παρὰ τῇ Σοβιετικῇ Ἑνώσει Δο Λίμπιο Φρουγκόνι. Οὗτος θὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως διὰ τὴν Μόσχαν ἵνα ἐπαναλάβῃ ἐκ νέου τὰς διπλωματικὰς σχέσεις μεταξὺ τῆς Οὐρουγουάης καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως αἱ ὁποῖαι ἦσαν διακεκομέναι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1935.

ΕΠΤΑ ΒΟΡΕΙΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΥΠΗΧΘΗΣΑΝ ΥΠΟ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΕΛΕΓΧΟΝ

ΓΕΝΕΥΗ 8. (ΔΝΒ).— Κατὰ πληροφορίας τοῦ Ρώϋτερ ὁ Λευκὸς Οἶκος διέταξε τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν Στίμσον λόγῳ ἐργατικῶν δυσχερειῶν νὰ ἀναλάβῃ ἑπτὰ ἐργοστάσια εἰς Φὰλ Ρίβερ τῆς Μασαχουσέτης καὶ ν